

РЕШЕНИЕ

№ 12

гр. Сандански, 26.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – САНДАНСКИ, III НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на осми ноември през две хиляди двадесет и първа
година в следния състав:

Председател: Иван Й. Филчев

при участието на секретаря Галина Ас. Герганова
в присъствието на прокурора ТО-Сандански към РП-Благоевград
като разгледа докладваното от Иван Й. Филчев Административно
наказателно дело № 20211250200358 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на АЛ. АЛ. ЯК., с постоянен адрес в село ****, община ***, улица
„****“ №**, ет.**, ап.**, ЕГН*****, *против* Наказателно постановление /НП/ № НП-
ПБЗН-БЛО-1 от 26.05.2021г., с което на жалбоподателя, в качеството му на управител на
„*****“ ЕООД за нарушение по чл.140, т.1 от ЗМВР на основание чл.53 от ЗАНН и чл.42,
ал.2 от Наредба № 8121з-882 от 25.11.2014г. за реда за осъществяване на държавен
противопожарен контрол и чл.260, ал.1 от ЗМВР е наложено административно наказание
“Глоба” в размер на 400.00/четиристотин/ лева.

С жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност и неправилност на атакуваното
наказателно постановление. Оспорва се изложената в НП фактическа обстановка и се отрича
извършването на нарушение.

В съдебно заседание жалбоподателя, редовно призван, се явява лично и с редовно
упълномощен представител. Дава обяснения относно обстоятелства, които не са относими
към предмета обжалваното НП. Прави доказателствени искания – лично и чрез
представителя си. В хода на делото по същество представителят на жалбоподателя иск от
съда да отмени НП като неправилно и незаконосъобразно, претендира допуснато нарушение
на процесуалните правила, с оглед квалифицирана на описаното в НП нарушение като
такова на чл.140, т.1 от ЗМВР, докато описанието на самото нарушение съответства на т.2 от

същия член. Претендира се и неправилно приложение на санкционната норма на чл.260, ал.1 от ЗМВР.

Директорът на РДПБЗН Благоевград, редовно призован се явява лично, като заявява, че оспорва жалбата и иска потвърждаване на НП. Участва в съдебното следствие. В хода на съдебните прения пледира за отхвърляне на жалбата и потвърждаване на НП. Посочва, че в хода на производството безспорно се е установило извършването на нарушение от жалбоподателя.

Съдът приема, че жалбата е подадена в рамките на седемдневния срок за обжалване по [чл. 59, ал. 2 ЗАНН](#) (видно от разписката на л. 5 НП е връчено на 25.06.2021 г., а жалбата срещу него е депозирана на 02.07.2021 г.). Жалбата е подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че се явява процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна, като съдът след като прецени доказателствата по делото и съобрази закона в контекста на правомощията си по съдебния контрол намира за установено следното:

По повод извършена проверка за изграждане на преместваем обект „*****“ в имот с идентификатор ****, местност „*****“ в землището на град ***, от Директор на РДПБЗН Благоевград била издадена на 17.11.2020г. Заповед №19853-1072 за налагане на принудителна административна мярка по чл.255 от ЗМВР. С цитираната заповед бил спрян строежът на преместваем обект „*****“ в имот с идентификатор 144.92.5.134, местност „*****“ в землището на град ***, Главен път Е 79 считано от 20.11.2020г., с поставяне на лепенка с печат на преместваемия обект. Обектът, предмет на заповедта се изграждал от „*****“ ЕООД, с управител жалбоподателят Я.. На 19.11.2020г. от свидетелите О. и Ц. бил изготвен протокол №198500-1266 за привеждане в изпълнение на Заповед за налагане на принудителна административна мярка по чл.255 от ЗМВР. Протоколът бил изготвен в присъствието на Я., който го подписал и на когото бил връчен препис от Заповед №19853-1072 за налагане на принудителна административна мярка по чл.255 от ЗМВР. На 31.12.2020г. от Директор РДПБЗН Благоевград е издадено НП №НП-ПБЗН-БОО-2 с което на Я., в качеството му на управител на „Санитрон“ ЕООД е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200.00 лева, за това, че при извършена на 18.12.2020г. в имот с идентификатор 144.92.5.134, местност „*****“ в землището на град ****проверка е установено, че Я. е нарушил Заповед №19853-1072 за налагане на принудителна административна мярка по чл.255 от ЗМВР, като е продължил изграждането на обекта, чийто строеж е бил спрян със заповедта. Така издаденото НП не е било обжалвано и е влязло в сила. На 20.04.2021г. била извършена съвместна проверка на обекта, стопанисван от „*****“ ЕООД с управител жалбоподателя Я. от служители на НАП и РСПБЗН Благоевград. При извършената проверка на място на преместваем обект „*****“ в имот с идентификатор 144.92.5.134, местност „*****“ в землището на град ***, Главен път Е 79 свидетеля О. констатирал, че обектът е изграден и въведен в експлоатация в нарушение на издадената Заповед №19853-1072 за налагане на принудителна административна мярка по чл.255 от ЗМВР. Предвид установеното на 26.04.2021г. от О. бил съставен АУАН №ПБЗН-

БОО-7-1 в присъствието на свидетелите Е. и Я. и на жалбоподателя Я.. Н АУАН била описана извършената на 20.04.2021г. проверка и установеното при нея – изграждането и въвеждане в експлоатация на обект – бензиностанция – въпреки издадена Заповед на основания чл.255 от ЗМВР за спиране на изграждането и. В АУАН като нарушител е посочен Я., в качеството му на управител на „*****“ ЕООД и като лице, запознато изрично срещу подпис с издадената заповед за налагане на ПАМ. Я. подписал АУАН, като в графата за възражения посочил, че има такива и ще ги представи в тридневен срок. Въпреки собственоръчно записаното, възражения по АУАН не били представени. Въз основа на съставения АУАН, издадената Заповед за налагане на ПАМ и констативния протокол за привеждане на същата в изпълнение Директорът на РДПБЗН Благоевград издал обжалваното НП.

В НП е описано извършването на проверка на 20.04.2021г. в град ****, на улица „****“ №***, главен път Е 79, в поземлен имот с идентификатор 144.92.5.134, местността „****“, при която е установено, че Я., в качеството си на управител на „*****“ ЕООД е нарушил Заповед №19853-1072 за налагане на принудителна административна мярка по чл.255 от ЗМВР на Директора на РДПБЗН Благоевград относно спиране изграждането на бензиностанция. Посочено е, че Я. е запознат с издадената заповед, както и че същият срещу подпис е запознат с привеждането на заповедта в изпълнение на 19.11.2020г. Констатирано е, че към момента на проверката – 20.04.2021г. обектът е в експлоатация в нарушение на правилата и нормите за пожарна безопасност. АНО е квалифицирал нарушението като такова на чл.140, т.1 от ЗМВР, като е посочил, че същото е за втори път, поради което и на основание чл.53 от ЗАНН, вр. с чл.24, ал.2 от Наредба 81213-882 от 25.11.2014г. за реда за осъществяване на държавен противопожарен контрол и на основание чл.260, ал.1 от ЗМВР наложил на Я. административно наказание глоба в размер на 400 лева.

Междувременно, след издаване на заповедта, в която изрично било посочено, че обжалването не спира изпълнението – същата била обжалвана, както било поискано и спирането на незабавното и изпълнение. Към момента на извършване на проверките по изпълнение на заповедта за налагане на ПАМ и към момента на приключване на съдебното следствие заповедта не е отменена и не е спряно незабавното и изпълнение.

Горната фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото доказателствени материали по АНП. Събраните писмени доказателства са подкрепени от гласните такива, като тяхното съдържание не се оспорва от жалбоподателя и неговият представител. Безспорно е, че управляването от жалбоподателя Я. дружество „*****“ ЕООД е изградило преместваем обект „*****“ в имот идентификатор 144.92.5.134, местност „****“ в землището на град ***. Безспорно се установява, че в хода на изграждането на обекта - на 15.10.2020г. била извършена проверка от орган на РСПБЗН Сандански, която констатирала множество нарушения на правилата за пожарна безопасност, като въз основа на съставеният при проверката Констативен протокол директорът на РДПБЗН Благоевград издал Заповед №19853-1072 за налагане на принудителна административна мярка по чл.255 от ЗМВР – спиране изграждането на обекта. Безспорно се установява, че Я. – в качеството си на

управител на „****“ ЕООД е бил запознат както с издадената заповед, така и с привеждането на същата в изпълнение. Обстоятелството, че издадената заповед е обжалвана и е спирането на незабавното и изпълнение е индичия както за това, че Я. е бил наясно с наложената със Заповедта забрана, така и с правата си да атакува същата по предвидения от закона ред пред съответните органи. Установи се по делото, че към момента на издаване на заповедта обектът не е бил довършен и действията по изграждането му са продължавали, както и че след издаването на заповедта Я. – в качеството си на управител на „****“ ЕООД, юридическо лице което е собственик на обекта и е организирил неговото изграждане – е продължил действията по изграждане на обекта и дори е въвел същият в експлоатация.

Неспазването на издадената Заповед за ПАМ се установява безспорно както от показанията на свидетелите, така и от писмените доказателства – изготвените АУАН и констативни протоколи. В случая изцяло неотнормимо е възражението на защитата за обжалването на издадената заповед и искането за спиране на незабавното изпълнение. Безспорно е, че от датата на издаване на заповедта до постановяването на съдебен акт с който се отменя, същата е в действие и предвид незабавното изпълнение на същата – при липсата на съдебен акт с който същото е спряно – за адресат – „****“ЕООД и неговият управител е била задължението за спазването и. Извършвайки забранени действия по продължаване изграждането на обекта и въвеждането му в експлоатация Я. – в качеството си на управител на „****“ ЕООД е нарушил заповедта за налагане на ПАМ по чл.255 от ЗМВР.

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразност и обоснованост, както и относно справедливостта на наложеното административно наказание и предвид така установената фактическа обстановка, направи следните правни изводи:

Административно наказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление (арг. [чл. 84 от ЗАНН](#) във вр. с [чл. 14, ал. 2 от НПК](#) и т. 7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС), а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон.

В конкретния случай съдът счита, че актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени от оправомощени за това лица, видно от разпоредбите на [чл. 23, ал. 2](#) и [чл. 24, ал. 2 от Наредба № 81213-882/25.11.2014 г.](#) Административно наказателното производство е образувано в срока по [чл. 34 от ЗАНН](#), а наказателното постановление е било издадено в шестмесечния срок, като е съобразено с нормата на [чл. 57 от ЗАНН](#), а при издаването на административния акт е спазена разпоредбата на [чл. 42 от ЗАНН](#). Вмененото във вина на жалбоподателя нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е "обвинен" и срещу какво да се защитава. Действително, възражението на жалбоподателя за неправилно посочени като

нарушени материалноправни норми е основателно. Нормата на чл.140, т.1 от ЗМВР предвижда държавните органи, юридическите лица и гражданите да спазват установените правила и норми за пожарна безопасност и защита при бедствия, както и специфичните правила за съответните обекти и населени места, и да оказват съдействие на органите за пожарна безопасност и защита на населението, докато нормата на т.2 на чл.140 въвежда задължение за същите адресати да изпълняват издадените писмени разпореждания на органите за пожарна безопасност и защита на населението. Неотнормено в случая обаче е възражението, че в настоящия казус е приложима разпоредбата на чл.140, т.2 от ЗМВР. Безспорно е, че и двете разпоредби – и по т.1 и по т.2 предвижда спазване на правила – независимо дали общи или специални – въз основа на издадено писмено разпореждане – като неизпълнението на това задължение е свързано със санкция. Същевременно, заповедите за налагане на принудителна административна мярка по чл.255 от ЗМВР имат за предмет не само предотвратяване на нарушенията, но и преустановяване на същите и отстраняване на негативните последици от тях. Именно и поради това в санкционните разпоредби на чл.260, ал.1 и ал.2 изрично е предвидено, е санкции се налагат както за неизпълнение на писмени разпореждания по чл.125, ал.1, т.4 от ЗМВР – и които са изрично предвидени в чл.140, т.2 от ЗМВР, така и заповедите по чл.255 от ЗМВР. В този смисъл и липсва изрична материалноправна норма, предвиждаща задължение за изпълнение на заповедта по чл.255 от ЗМВР – за разлика от въвеждащата задължение за изпълнение на писмените разпореждания норма на чл.140, т.2 от ЗМВР. С оглед наличието на изрична санкционна последица от неизпълнението на заповед по чл.255 от ЗМВР, то безспорно е, че за всички посочени в чл.140 лица – държавни органи, физически и юридически лица е налице задължение да спазват издадените заповеди по чл.255 от ЗМВР за налагане на ПАМ.

Предвид изложеното по-горе и доколкото по делото бе безспорно установено – а и в обстоятелствената част на АУАН и НП изрично е посочено, че се касае за неизпълнение за задължението за спиране на строеж, въведено с цитираната Заповед №19853-1072 за налагане на принудителна административна мярка по чл.255 от ЗМВР - то е безспорно, че посочената от АНО нарушена правна норма е неотнормима към конкретното нарушение. В случая не се касае нито за неизпълнение на задължението, въведено за всички юридически и физически лица и държавни органи с разпоредбата на чл.140, т.1 от ЗМВР – която е посочена от АНО - нито за разпоредбата, въвеждаща задължение за изпълнение на издадените писмени разпореждания - каквато е разпоредбата на чл.140, т.2 от ЗМВР – и каквото е предположението на защитата...

Липсата на конкретна материалноправна норма въвеждаща задължение за изпълнение на заповедите по чл.155 от ЗМВР вероятно е довела до посочване от страна на АНО като нарушена по-общата норма на чл.140, т.1 от ЗМВР. Правилно обаче санкцията е наложена на основание чл.260, ал.1 от ЗМВР, която предвижда наказание и за неизпълнение на заповедите по чл.255 от ЗМВР. Правилно санкцията е наложена не на юридическото лице, а на неговият законен представител, тъй като именно Я. е управлява юридическото лице и контролира неговата дейност и именно той, като управител е бил задължен да преустанови

изграждането на обекта, посочен в издадената заповед. Съгласно чл. 5, т. 1 от № 8121з-882 от 25.11.2014г. за реда за осъществяване на държавен противопожарен контрол именно управителя носи отговорност за създаване на организация за осигуряване на пожарна безопасност в обектите и спазване на изискванията на Наредбата – т. е. съвсем правилно именно на него е било вменено задължението за преустановяване изграждането на обекта. От друга страна – заповедта за налагане на ПАМ по чл.255 от ЗМВР представлява индивидуален административен акт, който може да бъде обжалван по предвидения в АПК ред, така както коректно е посочено в него. Ето защо принципно всички възражения срещу издаването му, включително и относно адресата на акта и конкретните действия, които следва да се предприемат, са относими в производство по оспорване на заповедта, но не и в настоящото съдебно производство. Налице е заповед за налагане на ПАМ по чл.255 от ЗМВР, която съгласно чл.266, ал.2 от ЗМВР подлежи на незабавно изпълнение, освен ако съдът разпорежи друго. Липсват доказателства незабавното изпълнение да е било спряно с влязъл в сила съдебен акт, поради което и заповедта е произвела действието си и нейния адресат е бил длъжен да я изпълни.

По изложеното и неоснователни са възраженията на защитата, че санкцията неправилно е наложена на основание чл.260, ал.1 от ЗМВР на Я. като физическо лице – макар и управител на „****“ ЕООД, а не на самото юридическо лице на основание чл.260, ал.2 от ЗМВР.

Въпреки изложеното по-горе, следва да се вземе предвид, че в обстоятелствената част на АУАН и НП достатъчно пълно и ясно е описано нарушение не на, а по смисъла на чл.260, ал.1, пр.2 от ЗМВР – свързана с неизпълнение на заповед за налагане на ПАМ по чл.255 от ЗМВР, поради което и не може да се приеме, че допуснатото нарушение е съществено и е ограничило възможността на санкционираното лице да се защитава. Същото следва да се защитава по фактите, изложени в санкционния акт, а не по направената правна квалификация. Действително, в конкретния случай е налице неточност – не толкова противоречие – доколкото е цитирано задължението на всички лице – държавни органи, юридически и физически лица – да спазват установените правила и норми за пожарна безопасност и защита при бедствия, както и специфичните правила за съответните обекти и населени места, и да оказват съдействие на органите за пожарна безопасност и защита на населението, което номинално включва и правилата, въведени със заповедите по чл.255 от ЗМВР. Липсва конкретна норма – както вече бе посочено – която да е относима специално към заповедите издавани на основание чл.255 от ЗМВР, поради което и допуснатото нарушение се явява формално, а не съществено.

Следва също така да се има предвид, че с измененията в ЗАНН, в сила от 23.12.2021г. е предвидена възможност в чл.63, ал.7 съдът да измени наказателното постановление, когато се налага да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо деяние, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението. Според настоящия състав именно посочената разпоредба следва да бъде приложена, доколкото санкциите, предвидени за нарушение – представляващи неизпълнение на писмено разпореждане по чл.125, ал.1, т.4 от ЗМВР и за неизпълнение на заповед по чл.255 от ЗМВР са идентични.

Не се налага каквото и да е изменение на обстоятелствата, доколкото в АУАН и НП са описани именно такива по нарушаване на издадена Заповед за налагане на ПАМ. Съдът не намира, че са налице основания за промяна на наложеното наказание, с оглед границите на наказанието глоба предвидено в чл.260, ал.1 от ЗМВР. Посочената норма предвижда глоба в размер от 200 до 2000 лева за нарушение както на писмено разпореждане по чл.125, ал.1, т.4 – каквото е това по чл.140, т.2 от ЗМВР – така и за неизпълнение на заповед по чл.255 от ЗМВР. АНО е съобразил както тежестта на нарушението, така и обстоятелството, че същото е констатирано за втори път, като за първото нарушение е наложена глоба в размер на 200 лева.

Така мотивиран, на основание чл. 63, ал. 7, т. 1 ЗАНН, Районен съд Сандански,

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление /НП/ № НП-ПБЗН-БЛО-1 от 26.05.2021г., с което на АЛ. АЛ. ЯК., с постоянен адрес в село ***, община ***, улица „***“ №**, ет.***, ап.***, ЕГН*****, в качеството му на управител на „*****“ ЕООД за нарушение по чл.140, т.1 от ЗМВР на основание чл.53 от ЗАНН и чл.42, ал.2 от Наредба № 8121з-882 от 25.11.2014г. за реда за осъществяване на държавен противопожарен контрол и чл.260, ал.1 от ЗМВР е наложено административно наказание “Глоба” в размер на 400.00/четиристотин/ лева в частта, относно правната квалификация на нарушението – вместо нарушение по чл.140, т.1 от ЗМВР, наказанието се налага за нарушение по чл.260, ал.1, пр.2 от ЗМВР.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд Благоевград в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на посочените по делото адреси.

Съдия при Районен съд – Сандански: _____